

en breu

La Fiscalia investiga el festival Marenostrom

El festival de música electrònica Marenostrom, que s'havia de celebrar a Alboraià (València) el cap de setmana del 9 i 10 de juliol, es va cancel·lar a 24 hores d'inaugurar la tercera edició perquè l'Ajuntament els va denegar la llicència. Ara la Fiscalia investiga el cas, perquè ha sabut que el públic -entre 17.000 i 20.000 persones que havien pagat entre 18 i 500 euros- no pot recuperar l'import de l'entrada. El domicili social de l'empresa organitzadora pertany a una empresa de materials de construcció abandonada i els telèfons de contacte facilitats estan donats de baixa.

El Festival de Pedralbes ven 30.000 entrades

El Festival Jardins de Pedralbes va tancar diumenge la seva quarta edició amb un 89% d'ocupació, que es tradueix en 30.000 entrades venudes d'una oferta total de 34.200, amb preus que anaven des dels 16 fins als 160 euros. The Cranberries van inaugurar l'11 de juny una programació que ha inclòs artistes com M83, Joan Baez, Charles Aznavour, Paolo Conte, Tom Jones (01) i Patti Smith (02), entre d'altres. La novetat d'aquesta edició ha sigut la projecció d'*A la recerca de l'arca perduda* amb la banda sonora interpretada per la Simfònica del Vallès. La jornada gastromusical SoundEAT! va posar el punt final al festival.

El director del MNAC diu que espera "instruccions"

El director del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC), Pepe Serra, va afirmar ahir que mentre ell sigui al càrrec les pintures murals de Sixena no es retiraran: "Ho dic ben clar, seria una bajanada, un despropòsit internacional". Serra també defensa que discutir la propietat dels béns és erroni: "Podem parlar de tot això perquè s'ha preservat. Tot el que no es va retirar d'allà s'ha perdut". Pepe Serra espera "rebre instruccions" de la conselleria de Cultura per saber com actuar. Avui és l'últim dia en què es podria anunciar un acord de govern per blindar les obres que un jutge obliga a entregar el 25 de juliol. Demà és la data límit perquè Catalunya expliqui a l'Aragó com procedirà a retornar les obres. Ahir, a l'ARA, el conseller de Cultura, Santi Vila, va dir que no preveu cap nou gest per complir la sentència.

Serge Basso de March a la llibreria Laie de Barcelona. PERE VIRGLI

Desenterrar la infància amb paraules delicades

Serge Basso de March apareix en català amb 'El revers de l'arena'

JORDI NOPCA
BARCELONA

Va créixer a Verdun i viu a Longwy, un petit municipi de la Lorena francesa. Així i tot, cada dia agafa el cotxe i travessa la frontera que separa França de Luxemburg, on dirigeix l'hiperactiu centre cultural Kulturfabrik. Serge Basso de March té 56 anys i ha publicat poesia, teatre i dues novel·les negres, escrites en col·laboració amb Enrico Lunghi, en què, a més de la resolució d'un misteri, s'hi troba una radiografia satírica del món de la cultura luxemburguesa. "El país es defensa molt bé per diversos motius: perquè és ric i hi ha subvencions, perquè hi ha molta gent culta i perquè és un lloc d'intercanvi, obert als altres, on coexisteixen el francès, l'alemany i el luxemburguès -explica-. La nostra política cultural no rebutja les influències, les integra, i aquesta és una de les claus del nostre èxit".

Basso va debutar el 2006 amb el llibre de poemes *Contremarge*. Dos anys després va publicar *El revers de l'arena*, que Nathalie Bittoun-Debruyne i Josep Maria Sala-Valldaura han traduït exquisidament al català. És un volum petit, de menys d'un centenar de pàgines, en què l'autor tria alguns "moments, records i objectes" de la infantesa. "Volia fer un llibre que anés més enllà de les memòries personals i que pogués emocionar el lector -reconeix-. Em permetia parlar de la immigració a la Lorena, tema molt poc tractat en la literatura francesa. Venia d'una família obrera, però no volia escriure un llibre trist ni lacrimogen".

El revers de l'arena és un volum tan delicat com els records que conté: hi ha des de la navalla d'afaitar que feia servir el pare, la por nocturna als monstres de sota el llit i els diumenges que ajudava la mare a preparar tallarines o nyoquis. "El pare va marxar del Friül amb 22 anys. La mare va deixar Itàlia quan només en tenia

cinc -diu-. A mi em van tenir de grans. Em porto 28 anys amb el primer germà, i som set. No vaig ser un fill volgut, però em reconforta saber que els pares encara feien l'amor després de tant de temps junts. Estaven molt enamorats. Quan va morir el pare, la mare es va acostar al taüt i es va acomiadar així: «Sempre t'he estimat i et continuaré estimant fins que em mori»".

Basso es considera un "zombi" a la seva família: "El pare sempre em va demanar què construïa, amb el que feia, i a mi em costava molt donar-li una resposta, perquè la meua feina no era manual. Em tocava treballar en una fàbrica i en comptes d'això vaig anar a parar al teatre. Em tocava seguir els partits de futbol i, en canvi, llegia llibres". L'autor té ganes de tornar a les memòries: "Si n'escric un altre volum serà sobre l'adolescència, període de doble ruptura, personal i familiar. Va ser en aquell moment que vaig virar cap a un altre entorn social i em vaig desclassar".

Luxemburg, un país petit (però amb tres tradicions literàries)

Anise Koltz

És una de les autores més veteranes del país -acaba de fer 88 anys- i després d'una primera etapa en alemany va renéixer com a poeta en francès. Entre els seus llibres destaca *La terra calla*, que Cafè Central va publicar en català l'any 2005.

Jean Portante

A la casa on va créixer l'autor es parlava italià i luxemburguès, però ell va optar pel francès com a llengua literària. Ha publicat una trentena de llibres des del 1983, i ha guanyat premis com el Mallarmé i el Louis Montalte, que atorga la Société des Gens de Lettres.

Guy Rewenig

Nascut el 1947 a la capital, Rewenig és autor de la primera novel·la en luxemburguès, *Han-nerd dem Atlantik*, que va aparèixer el 1985. Des de llavors ha publicat set novel·les més. El 2010 va començar una nova etapa amb el pseudònim de Tania Naskandy.

